

ת"פ 24799/06 - מדינת ישראל נגד א' ע' - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

20 נובמבר 2020

ת"פ 18-06-24799 מדינת ישראל נ' ע'

בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המאשימה

מדינת ישראל ע"י באות כח עזה'D הילה מלול וגב' סיגלית סטמקר-לי' - נוכחות

בגד

הנאשם

א' ע' - נוכח

ע"י ב"כ עוז'ד שני פרג'ון - נוכח

גמר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוון, הנאשם והמתלוונת הינם בני זוג נשואים ולהם 6 ילדים משותפים קטינים; הנאשם והמתלוונת התגוררו יחדיו בדירה באשקלון; והמתלוונת פתחה בהליכי גירושין כנגד הנאשם חדשניים עברו למתואר בכתב האישום.
2. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוון, ביום 09.06.2018 בסמוך לשעה 21:00, נתגלו ויכוח בין בני הזוג וזאת על רקע העבודה כי הנאשם נעדר מהבית במהלך השבת.
3. ביום 10.06.2018, בשעת בוקר, המתלוונת נכנסה למחלחת ואז הנאשם החל דופק בחזקה בדלת המחלחת.
4. עוד נטען, כי בהמשך לכך, הנאשם הכה בדלת ופתח אותה בחזקה, תוך שהמתלוונת סקרה את הדלת אחרת.
5. בהמשך לאמר לעיל, ובעת שיצאה המתלוונת מהמחלחת, הלך הנאשם אחר המתלוונת לחדרה ותקף אותה בקר שדחף אותה באמצעות גופה עד אשר המתלוונת נפללה על המיטה.
6. מיד ובהמשך לכך, תקף הנאשם בקר שmars אט מכנסיה והשליכם על המתלוונת ופגע בה בפנים.
7. מיד לאחר מכן, אמרה המתלוונת לנางן כי לא צריך להתנהג כך, וש הם צריכים לסייע את היחסים ביניהם בדרךיפה. בהמשך לכך, יצאה המתלוונת לסalon ושם תקף אותה הנאשם בקר שדחף אותה עם ידיו בשתי כתפייה עד שהגיעה לחדר הילדים ואז, קיבלה המתלוונת מכחה מהקיר.
8. מיד ובהמשך למתואר לעיל, הנאשם תפס מקל של מטאטא, ואים על המתלוונת בקר שהניף את המטאטא לעברה.
9. עוד נטען, כי את המעשים המתוארים ביצע הנאשם בנסיבות ידיהם הקטיניות של בני הזוג.
10. הנאשם הודה במיחס לו לעיל ועל יסוד הודהתו זו, הורשע בעבירות של **תקיפה סתם - בן זוג או יוממים**, לפי סעיפים 382(ב) ו- 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**", "**חוק העונשין**").
11. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשיות, והוסכם כי כל צד יטען לעונש קראות עינוי, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל ואילו לבקשת ההגנה, הנאשם הופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסוקיר בעניינו שיבחן את שאלת הארצת המאסר המותנה התלו依 וועומד נגדו.
12. **בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסוקירים** (חולקים במסגרת התקיק העיקרי וחולקים תסוקרי מעוצר שיש בהם נתונים שימושיים להשליך על עניין העונש), כאשר בתסוקיר האחרון מיום 11.02.2020, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על הארצת המאסר המותנה התלו依 וועומד נגד הנאשם, וסביר כי במרקחה זה יש צורך בהשתתפות עונש מחدد גבולות שיבחר לנאשם את חומרת מצבו והתנהלותו. בגין התסוקרים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וח'י משפטו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסיו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסוקרים האמורים, בלבד אוטם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שלאליהם אתייחס בהמשך.

עמוד 1

13. **מחוזות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 20.08.2020**, עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

14. המשימה עמדה על חומרת המעשים שביצע הנאשם ועל הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה לכך ועתה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשים מאסר בפועל (שניון לרצותו בעבודות שירות), לבין 14 חודשים מאסר בפועל. כמו כן, המשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם (**ת/1**), תוך שהdagisha כי הנאשם הורשע בשנת 2017 במסגרת ת"פ 13-05-4499, בין היתר בשלוש עבירות של תקיפה ותקיפת בת זוג הגורת חבלת שנעברו על ידי הנאשם כלפי אותה המתלוונת בתיק שלפנינו, ובגין נידון הנאשם לעונשה בדמות 5 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ולמאסר מותנה בגין 6 חודשים (שהינו בר הפעלה בתיק שלפנינו). לחומרה, מצאה המשימה לצין, כי הנאשם ביצע את המיותו לו בתיק דן בעודו מריצה עונש של עבודות שירות בגין תיקו הקודם, תוך שנאשם מפגין דפוס התנהגות חוזר על מעשיו כאשר עונש המשימה המותנה לא היה בו כדי להרטיעו. בתוך המתחם, ובהעדר שיקולי שיקום, עתירה המשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל (ברף הבינו-יגבוח של המתחם), הפעלת המשימה המותנה במצטבר, לעונשה נלוית.

15. ההגנה, עתירה מנגד, לקבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשים מאסר שיוכל וירצוי בעבודות שירות. לגופם של דברים, מיקדה ההגנה את טיעוניה, בנסיבות חייו של הנאשם, בעובדה כי הרשותה האחורה משנת 2017, הינה בגין עבודות שנעברו על ידו עוד בשנת 2013; בעובדה כי הנאשם שיתף פעולה עם המהיל' הטיפולי כל יכולתו בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה ("ההישרדות"); בעובדה כי מעשיו של הנאשם אינם מצויים ברף חמורה גבוהה; בעובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים; ובבעובדה כי הלה שהוא במעצר אחורי סורג ובריח בגין תיק זה ובמה שבעודו בית במשרף תקופה לא מבוטלת. בסופה של דבר בבקשת הסגנoriaת להשיט על הנאשם עונש הכלול הפעלת המשימה המותנה כך שירוצה בעבודות שירות.

16. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחורה", טען כי הגיע לרוב המפגשים הטיפוליים ושיתף פעולה עם שירות המבחן חרף קשייו; כי נתרם מההיל' הטיפולי; וכי מעשיו לא יشنו.

דין והכרעה

17. לאחר והצדדים לא חלקו ביניהם שככל מעשיו של הנאשם מהווים "איירוע אחד", ובהתאם למतווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש הולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסתות לקולה מתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (על אדotta המתווה לאיירת העונש, ראו למשל, ע"פ 12/8641 **מוחמד סעד** ב' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש הולם

18. בהתאם לאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש הולם תישא בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקרון המנחה בעונישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות לביצוע העבודות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמידניות העונישה הנוגאת.

19. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה **ממעשה התקיפה** של הנאשם, הינו שמיירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשימירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ראו לעניין זה, ע"פ 7/08/6758 **פלוני נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.10.2007)). לא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע, הצדקה של עבירת התקיפה סתום, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. גם בית המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית המשפט להיראות למלחמה בעבורות האלים בתחום המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השחת עונשים חמורים ומרתייעים בדמות מאシリים בפועל אחורי סורג ובריח (ראו לעניין זה, ע"פ 8/03/8314 **עוד נגד מדינת ישראל** (07.06.2005)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש הולם).

20. בעצם ביצוע עבירות **האיומים**, פגע הנאשם בערכיהם שנועדו להגן על שלוחות נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בגין הסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אחרת ביקש לבצע (ראו והשו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(3) 373, 379 (1989)). מה גם שחומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מוקם בו היא מופנית כלפי בני משפחה (ראו והשו, דבריו של כב' השופט ס' ג'יבראן ברע"פ 09/56577 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.08.2009)).

21. בשים לב לניטבות הקשורות ביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, וביחוד לנוכח אופיו וטיבו של מעשה האיום, ומוביל להתעלם מפוטנציאל הנזק שהוא כרוך במעשה התקיפה של הנאשם את המתלוננת, סבורני כי **הפגיעה בערכיהם המוגנים** הינה ממשית.

22. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, שקלתי את אופיה של האליםות אשר הפגין הנאשם כנגד המתלוננת. כיצד, עבירה של תקיפת בת זוג יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי תקיפה, החל מאגרוף לכיוון הפנים, עבר בבעיטה לכיוון אחת הגוף, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשה של הנאשם, אשר כזכור דחף את המתלוננת באמצעות גופו עד אשר הלה נפלה על המיטה; בהמשך, תקף את המתלוננת בכך שימוש את מכנסייה של האחורה והשליכם עליה ופגע בפניה; ובהמשך לכך אללה, דחף את המתלוננת עם ידיו בשתי כתפייה עד שהלה הגעה לחדר הילדים ושם קיבלה מכחה מהקייר - מצוי ברף שאינו נמור כלל ועיקר. עוד יאמר, כי אמנם, למתלוננת לא נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשהו של הנאשם, ומமד ההשפעה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה מעשיו של הנאשם עת הוא חודר לפרטיווה בחדר האמבטיה, הולך בעקבותיה לאחר שהאחרונה יצאת מהמקלחת, ותקף אותה בכך שהוא ומשליך לעברה מכנסיים שימוש הימנה. כמו כן, אל לנו לשכח כי עובדות כתוב האישום המתווך מלמדות כי הנאשם תקף את המתלוננת בשלוש הזדמנויות שנותן, כך שנדמה כי חסド עשתה עמו המאשימה עת בחרה להאשים בעבירות התקיפה אחת בלבד. ואולם כמובן, צריכה התנהגות משוללת רשן זו, להישקל עבור לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חוקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתוב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפוי החייבן אל העבודות שבו (ראו לעניין זה, בע"פ 5978/04 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 594 (2006); בע"פ 2581/14 **אסף יקוטיאלי נ' מדינת ישראל**, (12.02.2015); בע"פ 13/997 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).

משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העבודות יהוו סנקודות המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובcheinת הנסיבות שנלווה לעבירות בפרט.

23. בכל הנוגע למעשה האיום שביצע הנאשם, נתמי דעתני לכך שבמקרה הנדון, הנאשם הניף את המטאטה לעבירה של המתלוננת ולידי, העובדה שעבירה זו בוצעה בתוך התא הזוי צריכה להיזקף לחובתו. עוד נתמי דעתני לכך שימושו של הנאשם כלפי המתלוננת בהנפת החוץ לעבירה, התאפיינו באיום קונקרטי בפגיעה בגופה של המתלוננת, אף שהתבצעו (כמו גם מעשי התקיפה), תוך שילדים הקטנים עדים למעשים. ברי כי בנסיבות מעין אלו יש כדי להעיצם את ממד הבהלה והחשש שנטעו הנאשם בלבها של המתלוננת ולידי.

24. אשר לשיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, אין מחלוקת בין הצדדים כי האירוע התרחש עקב ויוכוח שניטש בין הצדדים, ואולם ברי, כי אין בכך כדי להצדיק את התנהגותו הבלתיוותם של הצדדים של הנאשם כלפי המתלוננת. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצויות כעס ספונטניות ומובילו שנלווה להם תכנון מוקדם ממשמעות. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האליםות כנגד בני זוג בעידנא דריתהא ומוביל שהעברית תכנן את הדברים מראש - מה שעדין אינו מפחית מחומרתן.

25. בכל הנוגע **למדיניות העונשה הנוגנת**, סקירת הפסיכה מלמדת כי ישנו מណעד רחוב של עונשים המושתים על הנאים השונים אשר הורשו ביצוע עבירות של אלימות בתוך המפשחה. מطبع הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חומרת המעשים והאלימות שננקטה, תוכאותיה והנזק שנגרם, הישנות העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם וכו'ב.

להלן מספר גזר דין אשר יש בהם כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה הנוגעת במקרים בהם הורשעו הנאים בביצוע מעשים דומים לאלו אשר ביצע הנאם אשר נעים על פני מונע רחוב החל ממאסרים מותנים וכלה בעונשי מאסר לרישוי בפועל (עד לכ-12 חודשים):רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.12.2015); עפ"ג (מחוזי י-מ) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.08.2015); ת"פ (שלום רמ') 4052-10-17 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל נ' סלאביק חורוש (פורסם בנבו, 13.02.2020); ת"פ (שלום רמ') 38546-09-18 מדינת ישראל נ' בר בן משה אזרזר (פורסם בנבו, 22.12.2019); ת"פ (שלום רח') 47351-08-18 מדינת ישראל נ' אביגיל לורן מזרחי (פורסם בנבו, 09.12.2019); ת"פ (שלום י-מ) 31372-12-18 מדינת ישראל נ' עידן לוי (פורסם בנבו, 10.11.2019); ת"פ (שלום רח') 44035-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 14.01.2019); ת"פ (שלום רח') 58398-06-17 מדינת ישראל נ' אלכסי ניקונוב (פורסם בנבו, 30.01.2019); ת"פ (שלום רח') 26281-04-17 מדינת ישראל נ' אלכסי ניקונוב (פורסם בנבו, 08.10.2018).

26. כאמור, כי עינתי גם בפסקה שאליה הפנו הצדדים, אולם כמובן שהדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים ל Kohla או לחומרה מהmundur שהוצע לעיל. כך לדוגמה, ברע"פ 3116/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.05.2015), אלו הנטה המשימה, המדובר במקרה החמור מעניינו, תוך שהעבירות שם בוצעו על ידי הנאם באופן צוף וקבוע, וכןו להכאיב למחלונת ולהפחיד אותה ("כדי לחנק אותה"), ולהשליט על המחלונת את מרותו של הנאם. כך גם במקרים מסוימים שהשמי הנאם שם, שנשאו אופי קשה במיוחד, בהיותם קשורים למסכת אלימות והפחדה מתמשכת, שבאותה הזדמנות אים הנאם על המחלונת באמצעות חפץ חד. עוד ובונה מעניינו, עליה כי בעקבות האירוע, למחלונת שם, נגרמו נזקים גופניים ונפשיים חמורים.

27. כך או וכך, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 10/2015 פלוני נ' מדינת ישראל, או באריתמטיקה). לעומת זאת לאין לגוזר עונשו של נאם על-סמן כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה. מה גם, שmailto לא علينا לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישיקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וგזירת הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 13/1903 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

28. ככלם של דברים, לאחר שנתי דעתו למכלול השיקולים המועוגנים בסעיף 40(א) לחוק העונשין, ובשים לב לעובדה שהנאם אים באופן פיזי ובוטה באמצעות חפץ על בת זוגו, ותקף אותה בשלוש הזרזנות שונות, דומני כי קביעה מתחם עונש הולם שתחתיתו במאסר צופה פני עדיף לא תהalom נוכנה את חומרת המעשים. אשר על כן, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם ינוו בין מאסר קצר שניtin לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

29. יווער, קביעה מתחם עונש המתייחס ממאסר קצר בגין עבירות אiomים ותקיפת בת זוג איננה בבחינת הכלל והיא מהוות חריג למדיניות הענישה הנוגעת. אלא שכאמר, לדידי מתקיימים במקרה הנדון נסיבות חריגות לחומרה, המצדיקות קביעה מתחם בגון דא.

ד. גזירת העונש המתאים לנאם

30. נגד הנאם תלוי וועמד מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ (שלום אשקלון) 13-05-4499 (ימים 13.12.2017), שהינו בר הפעלה בתיק דין. יווער, כיabis לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולונוכח הוראות סעיפים 54 ו-56 לחוק העונשין יצא כי שאלות של סטייה לקולה מתחם העונש ההולם והארכת המאסר המותנה כרכות במידה רבה זו בזו. בהינתן אלה, אקבע תחילת את העונש המתאים לנאם, תוך בחינה אם יש מקום לסתות לקולה מתחם העונש שקבעתי. לאחר מכן, ושלא במנוגתק למגמי מהקביעות הקודמות, אבחן אם מתקיימים בעניינו של הנאם טעמי להורות על הארכת המאסר המותנה בר הפעלה שעומד נגדו.

31. לגופם של דברים, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקל עונשו של הנאשם בגדרו מתחם העונש את הנסיבות שאין קשורות ב揆ינו העבירה, כפי שאלה מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.

32. בעניין זה, נתתי דעת ליubo הפלילי של הנאשם **(ת/1)** הכלול שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2010, בעבירה של מעשה מגונה בפומבי (שהתיישנה זה מכבר אך לא נמחקה), בגיןה הושטו על הנאשם עונשים בדמות 4 חודשים לרייצוי בעבודות שירות, מסר מוותנה והתחיבות; והשנייה, משנת 2017, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה בין זוג, בגיןה הושטו על הנאשם עונשים בדמות 5 חודשים מסר לרייצוי בעבודות שירות ומסר מוותנה. כן שאלתי לחומרה את העובדה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בשעה שהוא מרצה את עונשו (בעבודות שירות) בגין תיקו הקיים, וככלפי אותה המתלוננת, כאשר המאסר מוותנה שרייח' מעל ראשו לא הרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן.

33. ל��לה, בית המשפט שת ליבו לעובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטו יקר ואף חשוב מכך, יותר את הצורך בהעדתה של המתלוננת. מנגד, ולחומרה, נתתי דעת לי על העדתה של המתלוננת כפי שנפרשה בתסקרי שירות המבחן. וכך, מדברי המתלוננת מצטיירת תמונה קשה, של מערכת יחסים לא יציבה עם הנאשם על רקע מצבם הכלכלי הקשה של בני הזוג, צלדבירה, חוסר התקשרות ביניהם הובילה לדחיסה רגשית ולהתפרצויות של הנאשם כלפי באמצעות קללות והתנהגות אלימה. הלה תיארה בפני שירות המבחן כי הנאשם נהג כלפי באובייקטיב, קנאה ורכשות והביעה רצון כי הנאשם ישתלב לטיפול לצורך קידומו ושיקומו. למען שלמות התמונה, ציון כי בתפקידו המשכם ציין שירות המבחן כי המתלוננת מסרה כי הנאשם אינם או נוהג כלפי באלים כולם. בעניין זה ייאמר, שברוי כי האינטראס של המתלוננת איננו חזות הכל ואיננו האינטראס היחיד שצורך לעמוד לצד עניינו של בית המשפט. ועודין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והוא זו שמצויה בסיכון במשור החברתי, המשפחתית והכלכלית (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 11-09-30590 מדינת ישראל נ' פתחי ابو עסל, (17.06.2012)).

33. עוד, בית המשפט>Showkel את העובדה כי הנאשם שזהה במסגרת תיק זה במעטם מאחוריו סורג ובריח וכי במשך תקופה מסוימת היה משוחrar תחת תנאים מגבילים.ברי, כי המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש". אולם, לדידי היה בהליך זה כדי להציג לנאם את חומרת מעשיו והשלכותיהם, וכך להרתיעו מפני ביצוע עבירות בעתיד, אף יתכן שניתן לשקל זאת במסגרת הנסيبة הקבועה בסעיף 40א(3) לחוק העונשין.

34. בנוסף לכל אלה, בית המשפט מוצא להענין משקל ניכר לפגיעה שעולה להיגרם לנאם ככל שיושת עליו עונש מסר, ولو לרייצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב למצבו הכלכלי הרעוע.

35. כמו כן, נתתי דעת לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שהדברים פורטו בתסקרי שירות המבחן, שייתכן כי היה בהן כדי להשפיע, ولو במקצת, על ביצוע העבירות. בנוסף, שאלתי את התרשםות שירות המבחן (בתפקידו מיום 20.11.2019), כי מן הנאשם נשקפת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה וכי בהדרט טיפול אינטנסיבי בתחום האלים הזרים הלה יתקשה לשלוות על רגשותיו והתנהגותו בעותות משבר. כשהתרשםותו זו הגיע לשיאו, תוך שלוחה בחשבון בין היתר את העובדה כי הנאשם נוטה לטשטש את התנהגותו באירוע העבירה; נוטה להשליך את התנהגותו ותשכלו על התנהגות המתלוננת ללא לקיחת אחריות מלאה על חלקו ותרומתו להסלתת האירועים לידי אלימות; וכי הלה מתקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתלוננת.

36. עוד נתתי דעת ליubo הפליל העונש במשך תקופה ממושכת לא הקפיד לשפט פעולה עם שירות המבחן בכל הנוגע לטיפול בתחום האלים הזרים. וווער, שירות המבחן ביצע ניסיונות רבים לרחותם את הנאשם להילך טיפול, תוך שהוציאו לו אפשרויות טיפול מרחובות כגון, טיפול ביחידת למניעת אלימות באשקלון; טיפול ב"בית נועם" באשקלון; ואף אפשרות להשתלב לטיפול במסגרת "בית נועם" בפתח תקווה), אך הדבר לא צלח. ואולם, רק לאחר הבעת המוטיבציה הראשונית שהביע הנאשם להשתלב בקבוצת טיפולית המיעדת לגברים שנางו באלים כלפי בנות זוגם,

ביום 20.10.2019, החל הלה את שילובו בקבוצה. מנהח הקבוצה נמסר כי הנאשם מרבה להעדר מההפגשים וכאשר הוא מגיע הוא נוטה לשתק ולהתכנס בעצמו ואינו נוטל חלק בדיון הקבוצתי. הגורמים הטיפוליים אף התרשמו כי הנאשם מביע עמדות קורבניות ומתקשה להתבונן ולהתיחס לדפוסי הבעיתיות. אף לאחר שגורמי הטיפול שיקפו לנשפט את מצבו, הנאשם חרב ההשתדלות לשמש את קולו, המשיך להיות מנותק מהשיח הרגשי ונמנע מלהאפשר לעצמו להביע את צדו הרגשי בפני הקבוצה ובכלל זה לשטף בחוויות המ עבר ומהווה ביחס למערכות יחסים בכלל ואלימות בפרט. לא זו בלבד, אלא שה הנאשם המשיך להעדר מההפגשים הקבוצתיים.

37. שירות המבחן התרשם מה הנאשם בתס Kirby המסכם (יום 20.02.2020), כבעל מאפיינים אלימים ותוקפניים, וכי חרב **הבעת מוטיבציה** מצדיו להמשיך להגיע לקבוצה הטיפולית, הלה מונע ממוטיבציה חיצונית, בשל החשש מההילך המשפטית והענישה הנלוות לכך; עסוק בקשאים קונקרטיים וימיומיים; מתקשה לבחון את דפוסיו האלימים ואת התנהלותו הכספית שהובילה למצבו; ומתקשה לגייס כוחות לעובדה טיפולית ממשמעותית. כמו כן, להתרשות שירות המבחן, ללא שילוב והתקדמות ממשמעותית בהליך טיפול, **קיים סיכון** מצדיו של הנאשם להישנות התנהגות עוברת חוק, כאשר ברקע מתקיים הлик גירושין כהלה מתקשה להשלים עם בקשתה של המתלוונת להתגרש הימנו.

38. כאמור בסעיף 40(א) **לחוק העונשין**, בית המשפט יהיה רשאי לסתות לקולה ממתחם העונש ההולם מקום בו הוא שוכנע כי הנאשם השתקם או כי **קיים סיכוי** של ממש שיתקם בעתיד. ואילו במקורה הנדו, חרב **הבעת מוטיבציה** המילולית של הנאשם להשתלב הטיפול, לדאבון הלב, הוא התקשה לגייס כוחות לעובדה טיפולית ממשמעותית כך שהמוקד הבעיתי בהתנהלותו של הנאשם טרם און. בהינתן אלה, יקשה על בית המשפט לקבוע כי **קיים סיכוי** ממש שה הנאשם שיתקם בעתיד, שיצדיק סטייה לקללה ממתחם העונש שנקבע על ידי. ויוער, כי אף אם היהי קובעת כי הנאשם השתקם או כי **קיים סיכוי** כי הלה שיתקם בעתיד (וכאמור אני קובעת זאת) והרי יידוע, לא כל קביעה לפיה **קיים סיכוי** שה הנאשם השתקם או שיתקם בעתיד תביא מניה וביה לסתיה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנע מהשתתך רכיב של מסר בפועל (ראו והשו, **רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016); **וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015)).

39. אכן, אין הכרח שה הנאשם יעבור **שיעור מוסדי** במסגרת טיפולית כלשהי, ולעתים די בכר שבית המשפט ישתכנע שה הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשות החוק, לא שב לדרך הרעות ולא מסתבר עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאם "השתתקם או שיש סיכוי של ממש שיתקם בעתיד" (**ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); **רע"פ 13/2013 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); **רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); **ע"פ 13/2013 מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013)**; **ועפ"ג** (מחוזי באר שבע) **37682-03-13 גרניך נ' מדינת ישראל**, (30.11.2013)).

40. והרי שגם במקורה שלפניי, ואני מתעלמת מכך, עסקין בנאים, שהינו אזרחי יצורי המשולב בשוק העבודה וה תעסוקה וכי מזע ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין עצת, היטיב את דרכיו, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. עם זאת, כאמור, הנאשם נמנע מלהשתף פעולה עם שירות המבחן באופן מיטבי בהליך הטיפול, על אף החשיבות שראה בכר שירות המבחן, אך שלא ניתן לומר כי שיקומו (בהינתן העובדה כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא שב לדרך הרעות), יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל.

41. בנסיבות אלה, אף מצאתי כי מקרה של הנאשם אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו. בית המשפט אינו מקל ראש בשינוי שהחל להתרחש אך לאחרונה בחוי הנאים עת הלה הביע מוטיבציה ראשונית לשיקום מצבו ואולם, כאמור, הלה טרם השתלב הטיפול כדבוי כך שטרם און או למצער צומצם המוקד הבעיתי שהובילו לביצוע העבירות. בנסיבות אלו, ברי, כי על הנאשם לעבור כברת דרך ארוכה על מנת להשלים את הליך השיקום במלאו. כמובן, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרטיע את הנאשם מלשוב לסתורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי יתן על כך את הדין בחומרה (**בע"פ 5798/00 סעד רישי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(3) 1 (2001); **רע"פ 3021/14 רוני ספר נ' מדינת ישראל**, (13.05.2014)). יחד עם זאת, ככל האמור **קיים חריג**, והכוונה **לסעיף 56(א) לחוק העונשין** הקבוע כי מקום בו נאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, ובית המשפט השתכנע כי **קיים** טעם לארכת התנאי וכי בנסיבות

- העניין לא יהיה זה מוצדק להפVELO - אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.
39. אני סבורה כי במקורה העומד לפני חריג זה אינו מתקין וכי אין בנסיבותיו של שוני ראשוני שהחל להתרכש אצל הנאשם כדי להזכיר את הCPF ולהפוך את החיריג לכלל (ראו לעניין זה, רע"פ 7391/08 יוסף מחאג'נה נ' מדינת ישראל, (14.09.2009). כן ראו, למשל, רע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל, (16.07.2014); רע"פ 14/2009 קנייבי מריד נ' מדינת ישראל, (01.05.2014)). עפ"ג (מחוזי מרכז) 19652-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני, (14.05.2017); ת"פ (שלום אילית) 1253-11-15 מדינת ישראל נ' אביעד אוחנה, (17.01.2017); ת"פ (שלום ראשון לציון) 12778-10-11 מדינת ישראל נ' רוסלאן מרשתין, (24.01.2017); ות"פ (שלום רמלה) 15-15-56999-01-01 מדינת ישראל נ' פלוני, (26.06.2016)).
40. הנה כי כן, ובאיוזן הרואין בין מכלול האינטראסים ושיקולי העונישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם ועברו הפלילי, מצד אחד; וניסיבותיו האישיות וולעוצמתו של השיקום מצד שני, הרי שההקללה בעונשו של הנאשם תהא מותנה בלבד, כך שעונשו יגזר ברף הבינו של מתחם העונש שנקבע על ידי, ואילו עונש המאסר המותנה התלויה ועומדת כנגד הנאשם ירוצחה חציו בחופף וחציו במצטבר.
42. לאור כל האמור לעיל ובאיוזן של כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **6 חודשים מאסר, שיורכו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.**

ב. **הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בין ששת החודשים אשר הוות על הנאשם בבית משפט השלום באשקלון ביום 13.12.2017, במסגרת ת"פ 4499-05-13** כך שיורוצה חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר אשר הוות על הנאשם בסעיף א' שלעיל.

בסק הכלול ירצה הנאשם 9 חודשים מאסר שיורכו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.

בהתקיים לאמר בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 20.08.2020, הנאשם יוכל בRICTO לעבודות השירות ביום 10.01.2021, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, במצועה הדתית קריית מלאכי, בכתבות: הגליל 6 קריית מלאכי, והכל אלא אם הממונה יקבע אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקבע, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה עבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילת אחרת.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ג. **מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשוט.**

ד. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג עונן, לרבות איוםים.**

ה. **פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת, ע"ת/1.**

הפיצוי ישולם ב- 10 שיעורים שוים ורצופים, שהראשון שבhem ביום 10.3.2021.

מצ"ב טופס פרט נזון.

כל סכום שייגבה בתיק, יזקף תחילת על חשבון הפיצוי.

ו. הנאשם יזכה על התchiaיות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה אלימות לרבות
איומים לתקופה של 3 שנים מהיום.
זכות ערעור חוק.
ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"א, 02 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה אלימות, לרבות איומים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה אלימות, לרבות איומים במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 5,000 ₪ בمخוזן.

החלטה

נרשמה לפני התchiaיות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון
תשפ"א, 02/11/2020 במעמד
הנוכחים.
נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**